

Tiny Taverniers

Wiskundeles in het Nederlands? Pas de problème!

Zo'n vijftien jaar geleden begon basisschool Jean-Paul II in het Waalse Perwez leeg te lopen. Om meer leerlingen aan te trekken, besloten ze om immersieonderwijs aan te bieden. Sindsdien volgen de kinderen vanaf de derde kleuterklas de helft van de lessen in hun moedertaal Frans, de andere helft volgen ze in het Nederlands.

Tiny Taverniers uit het Vlaamse Hoegaarden is er intussen bezig aan haar elfde schooljaar als Nederlandstalige leraar.

Tijdens de lerarenopleiding deed Tiny ervaring op in Vlaamse scholen, maar tijdens het laatste jaar wou ze uit haar comfortzone treden. Een stage in het buitenland zei haar niet veel, dus ze koos voor een exotische stage in eigen land: Ze ging in het Nederlands lesgeven op een Waalse immersieschool. "In het begin was dat niet vanzelfsprekend. Mijn grootvader was Franstalig waardoor ik goed Frans begreep, maar ik was nog onzeker om te spreken met collega's in de leraarskamer of op vergaderingen. Na tien jaar werken in Wallonië ben ik nu wel zo goed als tweetalig."

Tiny geeft dit schooljaar les in beide klassen van het tweede leerjaar in Perwez. Zij geeft wiskunde en een deel wereldoriëntatie in het Nederlands, haar Waalse parallel-collega geeft de rest van de lessen, inclusief de taallessen, in het Frans. "De kinderen krijgen geen lessen Nederlandse grammatica totdat ze in het vijfde leerjaar zitten. De bedoeling is namelijk niet dat de leerlingen op het einde van het zesde leerjaar perfect tweetalig zijn, wel dat ze op een spontane en natuurlijke

manier kennismaken met het Nederlands. Mijn taak is volbracht als leerlingen geen schrik meer hebben om Nederlands te spreken, ook al maken ze fouten." Om die spontaneïteit aan te sporen, richtte Tiny haar lokaal flexibel in. "In mijn klas staan geen klassieke banken. We zitten op ballen, poefs of krukjes aan een grote tafel. Na tien jaar ervaring heb ik geleerd dat deze manier van werken remmingen wegneemt en de kinderen vrijer durven spreken."

Tiny spreekt vol lof over immersieonderwijs, maar durft ook toegeven dat het niet altijd eenvoudig is. "Omkadering krijgen we amper. We zouden, als Waalse school, het leerplan van de Franse gemeenschap moeten volgen, maar die leerstof begrijpen mijn leerlingen niet wanneer ik ze in het Nederlands geef. Ook lesmateriaal vormt een probleem. Nederlandstalige wiskundeboeken zijn afgestemd op het Vlaamse leerplan, dat erg verschilt van wat ze in Wallonië vragen van leerlingen. We moeten creatief zijn."

Ondanks het vele werk zou Tiny niks anders willen doen. "Een tijdje geleden kwam ik een oud-leerling tegen. Hij vertelde me, in perfect Nederlands, hoe hij Nederlands was gaan verder studeren na die eerste kennismaking met de taal bij mij in de klas. Mocht hij op een gewone Franstalige school gezeten hebben, had hij waarschijnlijk nooit die stap gezet. Hij heeft zijn passie gevonden tijdens mijn lessen, en daar doe ik het als leraar voor."

Mijn taak is volbracht als leerlingen geen schrik meer hebben om Nederlands te spreken, ook als ze fouten maken.

Na tien jaar werken in Wallonië ben ik nu zo goed als tweetalig.

TEKST
Emma De Smet

FOTO
Caroline Dupont